

Chulalongkorn Medical Journal

Volume 28
Issue 10 October 1984

Article 1

10-1-1984

ແອກອອສລ໌ ໃນຍານ້າຮັບປະທານສໍາຫັບເຕັກ

ເສາວິນີ້ ຈໍາເດີມເພື່ອຈົກ

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/clmjournal>

 Part of the Medicine and Health Sciences Commons

Recommended Citation

ຈໍາເດີມເພື່ອຈົກ, ເສາວິນີ້ (1984) "ແອກອອສລ໌ ໃນຍານ້າຮັບປະທານສໍາຫັບເຕັກ," *Chulalongkorn Medical Journal*: Vol. 28: Iss. 10, Article 1.

DOI: <https://doi.org/10.58837/CHULA.CMJ.28.10.1>

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/clmjournal/vol28/iss10/1>

This Editorial is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn Medical Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

ແອກອອສອລ് ໃນຍານ້າຮັບປະທານສໍາຫຼັບເຕັກ

บทบรรณาธิการ

แอลกอฮอล์ในyanรับประทานสำหรับเด็ก

เสานี้ จำเดิมเพ็ชรศักดิ์*

yanรับประทานสำหรับเด็กอาจเป็นน้ำเชื่อมหรือ elixir ยา elixir ทุกชนิดจะต้องเข้าแอลกอฮอล์ ethanol เพื่อแต่งรส เป็นสารละลายหรือพาหะนำยารให้ดูดซึมง่าย โดยมีความเข้มข้นตั้งแต่ 0.3–68 % ปริมาตร : ปริมาตรแต่โดยปกติมักไม่เกิน 15% ส่วน yan น้ำเชื่อมนั้นอาจมีแอลกอฮอลล์สูงถึง 10 % หรือไม่มากได้ปริมาณแอลกอฮอล์ในไวน์คือ 8–12 % และวิสกี้จะสูงกว่านี้ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการรับประทาน yan ออกจากได้ฤทธิ์ของทั้งยาแล้ว บางครั้งอาจมีฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ผสมด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้ยาที่มีความเข้มข้นของแอลกอฮอล์สูงเกินขนาดจากอุบัติเหตุ จึงทำให้เกิดอาการพิษของทั้งทวายและ ethanol ด้วย ดังนั้น American Academy of Pediatrics, Committee on Drugs⁽¹⁾ จึงได้ทบทวนพิษวิทยาของแอลกอฮอล์ ปฏิกริยาของแอลกอฮอล์กับตัวอื่นๆ จำนวนแอลกอฮอล์ที่เด็กสามารถรับได้

โดยอาศัยระบบแอลกอฮอล์ในเลือดเป็นตัวตัดสิน และสรุปให้ความเห็นเสนอแนะ

Toxicokinetics ของแอลกอฮอล์

ในเด็กพบว่ามีการกำจัดแอลกอฮอล์ได้เร็วกว่าผู้ใหญ่โดยกลไกที่ยังไม่ทราบดี โดยปกติแอลกอฮอล์จะถูกเอนไซม์ dehydrogenase เปลี่ยนเป็น acetaldehyde ซึ่งจะถูกตัวอ่อนโยน ไซม์น์ในเด็กยังมีหน้าที่ไม่คืบเท่าผู้ใหญ่ขนาดที่ทำให้เสียชีวิตร้อย 3 กรัม/น้ำหนักตัวหนึ่งกิโลกรัมในเด็ก แต่ผลเสียอาจเกิดได้ในขนาดน้อยกว่านี้ โดยทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดต่ำหรือจากยาตัวอื่นร่วมกับพิษแอลกอฮอล์ แอลกอฮอล์ดูดซึมได้จากการหายใจ สำหรับเด็กที่มีภาวะหายใจตัวเดียว กระตุนกระเพาะให้สร้างกรดเพิ่มขึ้น ระยะยาวคือต่อกระเพาะทำให้เลือดออก และมีภาวะตับอ่อน อักเสบเฉียบพลัน พิษส่วนใหญ่อยู่ที่ระบบประสาท คือทำให้การสนองตอบของร่างกายต่อสิ่งเร้าชั่วลง กล้ามเนื้อทำงานไม่ประสานงานกัน

* ภาควิชาคุณารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพิ่มความทันต่อการเจ็บปวดได้ 30–40 % จากปกติ มีความค้มใจ ความประพฤติเปลี่ยนแปลง กดศูนย์ประสาทการหายใจให้หยุดหายใจ โคม่าและเสียชีวิตเมื่อความเข้มข้นในเลือดเป็น 100 มก./100 มล. ถ้าถือว่าหลังรับประทานยาแล้วความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ในเลือด (blood alcohol concentration – BEC) ไม่ควรเกิน 25 มก./100 มล. เด็กอายุ 6 ปีคงต้อง ethanol 10 % 40 มล. ทุกชั่วโมง จึงจะมี BEC 25 มก./100 มล.

ปฏิกรรมของแอลกอฮอล์กับยาอื่น

Ethanol ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงของการดูดซึมยาตัวอื่น และมีผลต่อเมtabolism ของยามากกว่า 50 ชนิดจากยา 100 ชนิดที่ใช้กันทั่วไป เมื่อรับประทานกับยาดีประสาท เช่น phenobarbital จะเสริมฤทธิ์กันเกิดความผิดปกติทาง psychomotor เพิ่มมากขึ้น หรือเพิ่มฤทธิ์การขยายตัวของเส้นเลือด ทำให้หน้าและตัวแดง ใจสั่น หัวใจเต้นเร็วเมื่อใช้ร่วมกับ atropine ในยาแก้ปวดท้องบางชนิด disulfiram-like reaction อาจเกิดได้โดยให้อาหารหัวใจเต้นแรง ผิวหน้าแดง คลื่นไส้ อาเจียน ซื้อก หัวใจเต้นไม่เป็นจังหวะ กดศูนย์ประสาทหายใจ ชา พบได้ในบางคน คล้ายกับการเกิดปฏิกรรมระหว่าง แอลกอฮอล์กับ disulfiram ซึ่งใช้รักษาผู้ติดเหล้า disulfiram นี้จะทำให้เมtabolism ของแอลกอฮอล์หยุดตรงที่ทำให้

เกิดสาร acetaldehyde และอาการต่างๆ นี้เป็นผลของ acetaldehyde การใช้ยาปฏิชีวนะบางตัวเช่น moxalactam, metronidazole, cefamandole, ชัลฟอนามีดและคลอ雷ม芬ี-คออล อาจทำให้เกิดอาการคล้ายกันได้

การรับประทานยาที่มีแอลกอฮอล์ผสมเป็นเวลานาน ๆ เช่นยาคุมคราตแก้กรุนในเด็กเล็ก (Gripe water) ที่มีผู้นิยมใช้ทั่วไป จะทำให้ clearance ของยาตัวอื่นเปลี่ยนไป เช่น phenobarbital, phenytoin, meprobamate และ warfarin จึงไม่แนะนำให้ใช้ โรคบ้าตะยักษ์ในเด็กอ่อนชั่วท้องใช้ phenobarbital เป็นยาหลักบังกันการซักระยะนานกว่า 4 สัปดาห์ จึงใช้ยาเม็ดคิดผสมน้ำแทน elixir นอกจากยาพอกเข้าแอลกอฮอล์ถ้าเก็บไว้นาน ๆ บีดกุไม่นែន แอลกอฮอล์จะระเหยออกทำให้ตัวยาเข้มข้นขึ้น ถ้าต้องตามขนาดที่สั่งไว้ครั้งแรกจะได้ตัวยามากกว่าที่ควร จึงไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ระยะยาวถ้าหลีกเลี่ยงได้ เช่นในโรคหอบหืด (elixir ของยาขยายหลอดลม) โรคหัวใจวายเรื้อรัง (Lanoxin ชนิดน้ำเชื่อม) โรคลมบ้าหมู (elixir phenobarbital)

ยาต่างๆ และจำนวนแอลกอฮอล์ที่ใช้ในประเทศไทย

ยานางตัวจากบางบริษัทจะไม่บอกจำนวนแอลกอฮอล์ที่ผสมไว้ทั้งในหนังสือแนะนำฯ หรือสลากรายหรือใบแทรก จึงทำให้ผู้ใช้ขาดช้อ

มูลที่ควรทราบ การรวบรวมปริมาณแอลกอ-
ฮอล์ในยาแต่ละชนิดจะช่วยแนะนำว่ายาชนิด

ใดมีแอลกอฮอล์ควรหลีกเลี่ยงดังแสดงด้วย

Table 1

Table 1 Common drugs used and alcohol content

Trade name	alcohol content (% v/v)	remarks
Antussin EC	4-5	cough and cold mixture
Aptide (cyproheptadine)	2.5	antihistamine and appetizer
Actifed	0	antihistamine and adrenergic
Asmasolone	12	bronchodilator
Benadryl expectorant	5	cough mixture
Bisolvon	> 3	mucolytic
Bricanyl	0	bronchodilator
Calpol	0	antipyretic
Chlorpheniramine	6-8	antihistamine
Codipront	0	cough suppressant
Dimetapp	2.3	antihistamine and adrenergic
Donnagel	3.8	constipating agent and antispasmodic
Donnatal	2.3*	antispasmodic
Dimetane	3.5	antihistamine
Gripe water	4.92	antiflatulence
Imodium drop	0	antidiarrhea
Kit syrup	10*	antipyretic
Lanoxin	9-11.5*	cardiac aminoglycoside
Lomotil syrup	15.2*	antidiarrhea
Mosegor	1	appetizer
Paracetamol	6.5-10.5*	antipyretic
Periactin	0	appetizer
Phenosil	15*	anticonvulsant, CNS depressant
Piriton	4	antihistamine
Plasil	0	antiemetic
Polaramine	6	antihistamine
Quibron	15%	bronchodilator
Robitussin	3.5	cough suppressant
Rondec	< 0.6	expectorant
Romilar	0	cough suppressant
Sudafed	5	adrenergic, expectorant
Theophylline	17-23*	bronchodilator
Tempra	10*	antipyretic
Tixylix	3.8	cough suppressant
Tylenol	7	antipyretic
Ventolin	0	bronchodilator

* เมื่อจำนวนแอลกอฮอล์ 10-20% ต้องใช้ความระวังโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเด็กอ่อนและเด็กเล็ก

จากการงานข้างบนเรารายงานมาคำนวณหาว่ายาตัวใดปลดออกภัยแก่ไหนในเมืองการทำให้ BEC 25
มก./100 มล. เมื่อเปรียบเทียบกับน้ำหนักตัว ดังแสดงด้วย Table 2

Table 2 Phenobarbital (alcohol 15% v : v), toxic, lethal and therapeutic doses

Body weight and age	dose resulting in BEC 25 mg./100 ml.	lethal dose* (ml.)	therapeutic dose** (ml.)
3 kg. (newborn)	3.7	76	1.9
9 kg. (1 year)	11.1	228	5.6
12 kg. (2 year)	15	304	7.5
10 kg. (4 year)	20	405	10

* ขนาด ๓ กรัม/น้ำหนักตัว ๑ กก.

** ๒.๕ มก./กก./ครั้ง

การคำนวณข้างต้นคำนึงถึงแต่ตัวแออลกอฮอล์เท่านั้น แต่ความจริงจะต้องนำเรื่องปฏิกิริยาเสริมกันระหว่างแอลกอฮอล์กับยา phenobarbital มาเป็นขอคิดเรื่องอันตรายที่เด็กจาก การรับประทานยานี้ ในช่วงอายุ ๑-๕ ปี มี อุบัติการรับประทานยาโดยอุบัติเหตุสูง และ แอลกอฮอล์จัดอยู่ในอันดับที่ ๑๔⁽⁴⁾ ยาในขวดบรรจุ ๖๐ มล. ซึ่งเป็นขนาดปกติเพียงพอทำให้เกิดอาการในสมองได้

สรุป

ผู้ใช้ยา ผู้ผลิต ควรทราบว่าแอลกอฮอล์ที่ใช้ผสมยานานมีฤทธิ์ทางเคมีที่ทำให้เกิดอาการพิษต่าง ๆ เช่น คล้ายจากปฏิกิริยาระหว่างกันของ disulfiram กับแอลกอฮอล์พิษต่อระบบประเพาะและลำไส้ ทำให้มีปฏิกิริยาระหว่างกันกับตัวยาอื่น ๆ พิษต่อ

ประสาทส่วนกลาง เกิดเมื่อ BEC ๒๕ มก./๑๐๐ มล. ดังนั้นยาทุกชนิดจึงไม่ควรมีแอลกอฮอล์เกิน ๕% ปริมาตร: ปริมาตร ระยะเวลาระหว่างยาต้องนานพอ เพื่อไม่ให้แอลกอฮอล์สะสมในเลือด จำนวนยาที่บรรจุในขวดควรมีขนาดอยู่ เช่น ๓๐ มล. ในยาที่มีแอลกอฮอล์เข้มข้นเพื่อบังกันการเกิดพิษถึงตาย จะบีดขาดต้องเป็นจุกพิเศษที่เด็กเบ็ดءองไม่ได้ และผู้ผลิตต้องแจ้งจำนวนความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ไว้ให้ผู้ใช้ทราบ

กิตติกรรมประกาศ

พ.ญ. จริยา เลขยานนท์ และ พ.ญ. อรอนุช วชาติมานนท์ ที่ช่วยกันทำปริมาณแอลกอฮอล์ในตัวยาบางอย่างที่มีใช้ในประเทศไทย

ปี 28 ฉบับที่ 10
ตุลาคม 2527

เผยแพร่อย่างอิสระในยานรับประทานสำหรับเด็ก

1071

อ้างอิง

1. American Academy of Pediatrics : Committee on Drugs. Ethanol in liquid preparations intended for children. *Pediatrics* 1984 Mar ; 73 (3) : 405-407
2. Bowman EC, Rand MJ. *Textbook of Pharmacology*. 2 ed. Oxford : Blackwell Scientific Publications, 1980. pp. 15 and 40
3. Gosselin SE, Hodge HC, Smith RP, Gleason M. *Clinical Toxicology of Commercial Products : Acute Poisoning*. 4 ed. Baltimore : Williams and Wilkins, 1976. 136-140
4. Lovejoy FH, Berenberg W. Poisoning in children under 5, identification and treatment. *Post Graduate Med* 1978 Mar ; 63 (3) : 79; 89

จุฬาลงกรณ์เวชสารได้รับคัดนับเมื่อวันที่ 15 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2527